

Sygn. akt II K 797/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 listopada 2015 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Marek Żurawski

Protokolant Sylwia Domańska

Prokurator Prokuratury Rejonowej w Świdnicy R. A.

po rozpoznaniu w dniach 15 grudnia 2014 roku, 9 lutego 2015 roku, 20 kwietnia 2015 roku, 9 listopada 2015 roku, 16 listopada 2015 roku sprawy karnej

L. M. (1)

ur. (...) w Ś.

syna L. i E. z domu P.

oskarżonego o to, że:

1. w okresie od kwietnia 2013r. do 23 maja 2014r., w W., woj. (...), znęcał się psychicznie i fizycznie nad matką E. P. (1) w ten sposób, że będąc pod wpływem alkoholu wszczynał awantury w trakcie których używając siły fizycznej wypychał ją z domu, popychał, uderzał, znieważał słowami obelżywymi, trząskając drzwiami i głośno odtwarzał muzykę uniemożliwiając odpoczynek, groził pozbawieniem życia, spaleniem, umieszczeniem w szpitalu psychiatrycznym a także ograniczał jej kontakty z wnukami,

tj. o czyn z art. 207 § 1 kk

2. w okresie pomiędzy 01 czerwca 2013r a 31 lipca 2013r. na terenie W., woj. (...), naruszył nietykalność cielesną swojego syna P. M., w ten sposób, że uderzył go ręką w górną część ciała powodując jego upadek a następnie łapiąc go za ubranie ciągnął za sobą w kierunku miejsca zamieszkania,

tj. o czyn z art. 217 § 1 kk

I. oskarżonego **L. M. (1)** uznaje za winnego czynu opisanego w pkt 1 części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 207 § 1 kk i za to na podstawie tego przepisu wymierza mu karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. oskarżonego **L. M. (1)** uznaje za winnego czynu opisanego w pkt 2 części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 217 § 1 kk i za to na podstawie tego przepisu wymierza mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

III. na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk łączy wyżej wymierzone oskarżonemu **L. M. (1)** kary pozbawienia wolności i wymierza mu karę łączną 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

IV. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk wykonanie wyżej wymierzonej oskarżonemu **L. M. (1)** kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby lat 2 (dwóch);

V. na podstawie art. 73 § 1 kk w z w. z art. 4 § 1 kk oddaje oskarżonego **L. M. (1)** w okresie próby pod dozór kuratora sądowego;

VI. na podstawie art. 624 § 1 kpk oraz art. 17.1 ust. o opłatach w sprawach karnych zwalnia oskarżonego **L. M. (1)** od ponoszenia kosztów sądowych w tym opłaty, zaliczając wszelkie poniesione tymczasowo wydatki na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Od Lutego 2013r L. M. (1), jego dzieci oraz konkubina zamieszkiwali w (...) wraz z matką L. M. (1) E. P. (1). Od dnia 28 lutego 2013r konkubina L. M. (1) M. S. (1) wyprowadziła się wraz z dziećmi. Od miesiąca kwietnia 2013r L. M. (1) po spożyciu alkoholu zaczął znęcać się psychicznie i fizycznie nad E. P. (1), tłem awantur była prowadzona przeciwko niemu przez matkę sprawa o eksmisję. Wyzwiska miały miejsce w trakcie awantur, które L. M. (1) wszczywał będąc nietrzeźwym. W trakcie tych awantur wyzywał matkę słowami powszechnie uznanymi za obelżywe takimi jak: „kurwa”, „jebana szmata”, „suka” itp. Zdarzało się, że takie wyzwiska były kierowane przez L. M. (1) wobec matki także w obecności jego pięcioletniego syna a także pozostałych wnuków E. P. (1). Gdy L. M. (1) pozostawał pod wpływem alkoholu celowo trząsał drzwiami, głośno słuchał muzyki a gdy E. P. (1) zwracała mu uwagę na jego zachowanie kazał jej „spierdalać” i wszczywał awanturę oraz groził pozbawieniem życia. W trakcie jednej z awantur, gdy E. P. (1) kazała L. M. (1) iść do swojego pokoju on wypchnął ją z pomieszczenia i uderzył w głowę.

Ponownie w dniu 26 maja 2013r L. M. (1) chciał wyrzucić z domu konkubinę M. S. w której obronie stanął drugi syn pokrzywdzonej B. M. (1). Gdy w obronie B. M. (1) stanęła E. P. (1) L. M. (1) uderzył ją także.

L. M. (1) celowo zakłócał E. P. (1) spoczynek nocy, szczególnie w weekendy kiedy to uruchamiał samochód, który nie miał tłumika i celowo go „gazował”.

Wielokrotnie L. M. (1) mówił do swojej konkubiny i także w obecności dzieci, że zabije E. P. (1) lub umieści ją w „wariatkowie”.

Co najmniej dwukrotnie E. P. (1) była świadkiem jak L. M. (1) bił pięcioletniego syna P. M., raz kijkami do nart a raz ręką. Bicie P. zauważyła także córka sąsiadki A. D. - o fakcie tym powiadomiła matkę. Bicie P. M. przez ojca, w okolicach przystanku autobusowego w W. zaobserwowała także K. O. (1). Po tym incydencie dziecko płakało a M. S. (2) krzyczała do L. M. (1) aby „go zostawił”.

Wielokrotnie w domu pokrzywdzonej miały miejsce interwencje Policji związane z awanturami wywoływanymi przez L. M. (1). W dniu 22.01.2014r zapadł wobec L. M. (1) nieprawomocny wyrok eksmisyjny. E. P. (1) wielokrotnie skarżyła się telefonicznie i bezpośrednio na zachowanie L. M. (1) - swojej córce A. P. (1).

W dniu 05 kwietnia 2014r podczas kolejnej z awantur E. P. (1) kolejny raz telefonowała na numer 997. L. M. (1) w trakcie tej awantury używał wobec niej słów wulgarnych i rzucał przedmiotami. Przybyły na miejsce patrol policji zatrzymał L. M. (1) do wytrzeźwienia.

W tym samym domu zamieszkiwali także konkubent E. P. (1) L. S., oraz drugi syn E. P. (1) B. M. (1), którzy byli świadkami zachowań L. M. (1)

Dowody:

Protokół zawiadomienia o przestępstwie k; 2-5,

Zeznania E. P. k; 39,93,

Notatka z interwencji 28.02.14 k; 9,16,

Zeznania A. P. k; 25-30,

Zeznania J. S. k; 27,

Zeznania M. P. k; 42,

Zeznania B. M. k; 44,

Zeznania K. O. k; 47,

Oskarżony L. M. (1) w toku postępowania przygotowawczego nie przyznał się do zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że nie jest prawdą aby znęcał się nad matką, to jego matka prowokuje awantury i wyzywa jego oraz jego konkubinę M. S.. Zdaniem oskarżonego to E. P. (1) popełniła przestępstwo w „końcu lutego 2014r” kiedy to on wzywał policje na interwencje. Co do przestępstwa na szkodę syna P. oskarżony odmówił składania wyjaśnień.

Przed sądem L. M. (1) również nie przyznał się do zarzuczanych mu czynów i wyjaśnił, że nigdy nie znęcał się nad E. P. (1). To E. P. (1) miała wyzywać jego konkubinę oraz kazała P. M. wyzywać ojca słowami wulgarnymi. E. P. (1) ma zmawiać się ze świadkami zeznającymi na jego niekorzyść, pokrzywdzona zdaniem oskarżonego ze wszystkimi wojuje . Oskarżony przyznał się jedynie do uderzenia P. w twarz w dniu 03.05.2013r „ale lekko”.

Na pierwszej rozprawie sąd powziął wątpliwości co do stanu zdrowia psychicznego oskarżonego, w związku z relacją jego matki jakoby miał on być uzależniony pod alkoholu oraz wdrożono przeciwko niemu postępowanie przed Gminna Komisja ds. przeciwdziałania Alkoholizmowi. Z ustaleń Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w M. z dnia 19.12.2014r wynikało, że L. M. (1) od sierpnia 2013r przychodził na spotkania z Komisja aby zapoznać jej członków z aktualną sytuacją w rodzinie. W związku z tym, iż L. M. (1) podjął spotkania z terapeutą, Komisja nie wysłała stosownego wniosku do sądu.

Biegli psychiatrzy w opinii z dnia 10.02.2015r stwierdzili, m.in. że oskarżony nie cierpi na chorobę psychiczną w sensie psychozy, na niedorozwój umysłowy oraz na inne krótkotrwałe zaburzenia czynności psychicznych. O L. M. (1) stwierdzono tendencje do nadużywania alkoholu, w chwili czynu zdaniem biegłych oskarżony miał w pełni zachowaną zdolność do rozpoznania znaczenia swoich czynów i kierowania swoim postępowaniem.

L. M. (1) nie był do tej pory karany.

Dowody:

Wyjaśnienia L. M. k; 60-61,

Informacje z K. k; 58,

Pismo Gminnej Komisji ds. przeciwalkoholowych k; 108,

Opinia biegłych psychiatrów k; 110-115,

Wywiad środowiskowy k; 116-118,

Sąd zważył, co następuje:

Sprawstwo i wina oskarżonego wątpliwości sądu nie budziła. Sąd nie dał wiary oskarżonemu co do tego, że to jego matka i jej zachowanie jest przyczyną zaistniałych w tej rodzinie problemów. Bezspornym jest, że w rodzinie L. M. (1) trwają konflikty o niejasnej genezie ale bezspornym jest także to, iż praktycznie cała rodzina widzi w oskarżonym sprawcę tych problemów. Sąd w zakresie ustaleń faktycznych dał wiarę E. P. (1). Jej zeznania są spójne, konsekwentne oraz zbieżne z pozostałym materiałem dowodowym.

Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka M. S., konkubiny oskarżonego, która w ocenie sądu jest osoba mentalnie uzależnioną od oskarżonego, zależną od niego finansowo i która bezkrytycznie go broni. Pomimo tego, iż z zeznań

świadków mogło wynikać, że także M. S. (1) może być ofiarą znęcania ona konsekwentnie zeznawał w obronie L. M. (1) obciążając E. P. (1).

Świadek **J. S. (2)** w zasadniczy sposób podważył jednak relacje M. S. na temat przyczyn i przebiegu awantur w W. w domu E. P. (1). Świadek ten to mąż babci M. S.. M. S. (1) wraz z L. M. (1) mieszkała u babci do początku roku 2013 ale z uwagi na naganne zachowanie L. M. (1) wyprowadzili się do W. do E. P. (1). W trakcie zamieszkiwania u babci L. M. (1) także nadużywał alkoholu, wszczywał awantury, a M. S. (1), jedynie płakała w kuchni i zaprzeczała aby działom się coś złego. Natomiast E. P. (1), którą świadek zna, wielokrotnie skarżyła się J. S. (2), że L. M. (3) pije, źle się zachowuje / **k - 34** /.

Świadek **A. O.**, koleżanka M. S. zeznała, że w jej ocenie M. okazywała strach przed L. M. (1), bała się L. M. (1) i była przez niego zastraszana. A. O. osobiście widziała jak L. M. (1) krzyczał na M. S. a ona bała się nawet odezwać. Świadek widziała jak M. S. (1) musiała chodzić do sklepu po piwo dla L. M. (1) bo gdyby tego nie zrobiła w domu doszło by do awantury. A. O. widziała także siniaki na ciele dziecka P. M., na jej pytanie o te siniaki M. S. (1) odpowiadała, że powstały one w wyniku upadku / **k - 37-38** /. W drugiej połowie roku (...) córka A. O., siedmioletnia D., zauważyła przez okno jak L. M. (1) uderzył ręką syna P. i poinformowała o tym mamę. P. M. po uderzeniu miał przewrócić się i zrobić „kilka fikołków”. Następnie A. O. widziała przez okno jak nietrzeźwy L. M. (1) ciągnął płaczącego P. w kierunku domu / **k - 37-38** /.

Świadek **J. P.** również potwierdził, iż wiadomo mu, że L. M. (1) nadużywa alkoholu, awanturuje się a po pijanemu , w dniu 17 maja 2014r na skutek upojenia alkoholowego nie mógł podnieść się do klamki drzwi wejściowych aby otworzyć sobie drzwi, po wejściu ostatecznie do budynku wybił szybę w drzwiach wewnętrznych / **k - 41** /.

Świadek **P. P. (4)** nie wniosła niczego istotnego do sprawy poza naświetlenie stanu zaniedbania dziecka P. M., którego nauczycielką była. Świadek stwierdziła, że dziecko przychodziło do szkoły brudne, zaniedbane i nie potrafiło odnaleźć się w grupie rówieśniczej / **k - 35** /.

Co do kwalifikacji prawnej:

L. M. (1) zarzucono czyny zakalikowane z art. 207 § 1 kk oraz 217 § 1 kk . Zgodnie z treścią art. 207 § 1 kk „Kto znęca się fizycznie lub psychicznie nad osobą najbliższą lub nad inną osobą pozostającą w stałym lub przemijającym stosunku zależności od sprawcy albo nad małoletnim lub osobą nieporadną ze względu na jej stan psychiczny lub fizyczny, podlega karze pozbawienia”. Zaś zgodnie z treścią art. 217 § 1 kk „ Kto uderza człowieka lub w inny sposób narusza jego nietykalność cielesną, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności”. Zachowanie sprawcy polega na tym, że uderza człowieka lub w inny sposób narusza jego nietykalność cielesną.

Przez znamię „znęca się” należy rozumieć różnorodne zachowania sprawcy, np. zadawanie cierpień fizycznych lub psychicznych. **Znęcanie się** fizyczne polega na zadaniu bólu fizycznego, np. pobicie, **znęcanie psychiczne zaś** polega na lżeniu, poniżaniu, wyszydzaniu, straszaniu, niszczeniu rzeczy.

W ocenie znęcania się decydujący jest obiektywny punkt widzenia, nie zaś subiektywne odczucie pokrzywdzonego. Istota przestępstwa znęcania się polega na jakościowo innym zachowaniu się sprawcy aniżeli na zwyczajnym znieważeniu lub naruszeniu nietykalności cielesnej osoby pokrzywdzonej. O uznaniu za znęcanie się zachowania sprawiającego cierpienie psychiczne ofiary powinna decydować ocena obiektywna, a nie subiektywne odczucie pokrzywdzonego. Przestępstwo znęcania zostało w Kodeksie karnym skonstruowane jako wielodziałaniowe. W takiej podstawowej postaci ze swojej istoty zakłada powtarzanie przez sprawcę w pewnych przedziałach czasu zachowań skierowanych wobec pokrzywdzonego. Poza szczególnymi przypadkami dopiero suma tych zachowań decyduje o wyczerpaniu znamion przestępstwa z art. 207 § 1

Naruszenie nietykalności cielesnej zaś oznacza jakiegokolwiek zachowanie, które – zgodnie z przyjętymi obyczajami – nie powinno mieć miejsca ze względu na przysługujące człowiekowi prawo do nietykalności (**popchnięcie**,

kopnięcie, szarpanie, oblanie płynem, lekkie spoliczkowanie, pociągnięcie np. za ucho, oplucie), niezależnie od tego, czy w zachowaniu przeważa element znieważenia, czy dolegliwości fizycznej.

W ocenie sądu, zachowania L. M. (1) w okresie objętym zarzutami aktu oskarżenia w całości wypełniło znamiona zarzucanych mu czynów, popełnionych na szkodę E. P. (1) i P. M..

Co do kary:

Wymierzając oskarżonemu L. M. (1) karę, sąd wziął pod uwagę jako okoliczność łagodząca fakt, iż nie był on do tej pory karany, a wpływ na jego zachowanie miał głęboki konflikt pojawiający się w jego rodzinie, powodowany wzajemnymi nieporozumieniami pomiędzy jej członkami.

Okolicznością obciążającą jest to, iż sprawca dopuścił się dwóch przestępstw i to na szkodę osób dla niego najbliższych tj. matki i syna.

W okolicznościach niniejszej sprawy, zdaniem sądu należało orzec wobec oskarżonego jako karę łączną łagodną karę pozbawienia wolności o charakterze wolnościowym w rozmiarze jakim orzeczono w wyroku. Istnieje zdaniem sądu dodatnia prognoza co do tego, iż w przyszłości L. M. (1) nie popełni ponownie przestępstwa i będzie przestrzegał porządku prawnego pomimo pozostawania na wolności. Pozostawanie oskarżonego na wolności daje mu szansę na uregulowania skomplikowanych stosunków panujących w jego najbliższej rodzinie. Gdyby orzeczono karę o charakterze izolacyjnym szansa ta mogłaby być zaprzepaszczona. Kierując się tymi względami sąd zawiesił wykonanie kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej wobec L. M. (1) na okres próby dwóch lat.

Zważywszy na trudną sytuację materialną rodziny oskarżonego sąd zwolnił go w całości od opłaty i kosztów postępowania.